

Andreas Sahlholdts båltale

Taler

Andreas Sahlholdt
Sognepræst

Dato

23. juni 2025

Sted

Hvide Sande

- 1 Først og fremmest vil jeg gerne sige tak, fordi I har inviteret mig. Tak fordi jeg må komme og holde båltale.
Det er dejligt at blive inviteret endnu et år – så ved man, at det ikke gik helt skidt sidste gang.

5

- Hvor er det godt at have sådanne milepæle som i dag, hvor vi stopper op og fejrer det, vi har. Fejrer midsommeren. Fejrer at sommeren er her, og at den vil
10 være hos os et godt stykke tid endnu. Fejrer lyset og fællesskabet.

- Man kan sige, at julen er en familiær begivenhed, mens midsommer er, hvor vi mødes med den udvidede familie – altså alle dem, vi bor sammen med her i byen og omegnen, og alle dem, som er kommet hertil i dag for at være en del af
15 fællesskabet.

Og det er en aften, hvor vi i vores fællesskab prøver at huske at tage dem med, der står udenfor et fællesskab – for denne aften er for alle.

- 20 Vi vil fællesskabet, vi vil hinanden. For når vi vælger at gå ud af vores huse, ud ad vores carporte, stige ned fra vore cykler og ud af vore biler for at stå her sammen, så er det vel egentlig, fordi vi ønsker at dele denne begejstring for lyset med hinanden. Vi vil gerne tænde bål sammen.

- 25 Vi vil være sammen og ikke bare alene. Vi mennesker er skabt til at være i fællesskab, og det mærker vi blandt andet sådan en dag som i dag.

For vi kan vel ikke glædes, hvis vi ikke har nogen at glæde os sammen med? Vi kan ikke nyde flammerne fra bålet og de lyse nætter, hvis vi ikke kan føre en

30

samtale med en nær ven eller nyde stilheden sammen med et andet menneske, der står os nært.

Og lige præcis dét er på alle måder, hvad Sankt Hans egentlig drejer sig om:
35 nemlig at bygge bro mellem sommer og vinter, lys og mørke. At bygge bro fra menneske til menneske.

Bålet, som vi skal tænde om lidt, er et meget godt billede på det fællesskab, vi har. For et bål består altid af mange grene. Der er tykke, tynde, ranglede, spidse,
40 korte og lange grene. Der er sågar noget, der ligner resterne af en trappe... Men alle er de til, og sammen gør de, at bålet bliver til et stort Sankt Hans-bål.

Der er brug for os alle i denne by, i dette fællesskab og i dette land. Vi er hver især skabt unikt af en Gud, der elsker os, og der er brug for dig og mig. Ingen
45 kan undværes, og det skal vi være med til at minde hinanden om.

Det, der også sker i aften, er, at årshjulet lige drejer en tak, og vi begynder faktisk
50 at gå imod mørkere tider. Det er det mere alvorlige.

Det er en gammel tradition at mødes her til midsommer og holde vågeblus – for at holde det onde og mørke væk ved at tænde bål. Det var ønsket om at komme af med det onde, for det kan virkelig ødelægge et fællesskab.

55 Vi vil nemlig "fred her til lands", som vi skal synge om lidt. Og når vi i aften tænder bål, gør vi det for at symbolisere, at vi sender det onde væk, smider det på porten...

60 Men forhåbentlig har vi smerteligt lært, at meget af det onde, som vi vil til livs, ikke bare er noget, vi kan finde og pege fingre ad hos andre. Det er også noget, der er i os selv.

Det, vi skal smide på bålet, er ikke alle andres dårligdomme, det må de selv tage sig af.
65

Nej, det er vores eget had, misundelse, grådighed, ligegyldighed – al vores egoisme og bagtalelse, vi skal smide på bålet. Det er det, der ødelægger fællesskabet. Og nu vi er i gang, lad os da også bare smide alle vores fordomme

70 om dem, der er lidt anderledes end os selv, med på bålet.

Vi skal ikke finde syndebukke i andre...

75 For det glædelige er samtidig, at Gud allerede har fundet en, som ville være det for os – nemlig Jesus Kristus. Han blev frivilligt en syndebuk for os, og han kunne som den eneste bære det – for han er Guds Søn.

80 Det er om ham, det lyder, at han bærer verdens synd. Altså alt det, vi har gjort forkert, det tog han konsekvensen af. Det var ham, der så at sige blev brændt på bålet – ikke os.

Det gjorde han, fordi han vil fællesskabet. Han vil, at vi skal være sammen, ikke bare her på jorden, men også på den kommende jord efter døden.

85 Vi nyder sommeren med dens vejr og det fællesskab den bringer. Det at vi kommer hinanden mere ved som her i dag ved Sct. Hans bålet.

Det ønsker Jesus skal vare for evigt.

90 Så ved at dvæle ved dette bål kan det gøre os rolige, afslappede og fredfyldte. For det minder os om alt det, vi er så glade for – det vi er glade for ved vores fællesskab, vores natur og vores liv.

95 I aften fejrer vi de lyse nætter. De nætter som er så værdifulde for os, og som Jesus ønsker at give os mere af, som det lyder i en af sommerens kendte salmer:

”den morgenstund du kommer [Jesus],
da gryr en evig sommer”.

100 Det er Jesu mulige gave til enhver.

Jeg vil nu med disse ord ønske jer alle en rigtig dejlig midsommer – og tak for ordet!

105

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype
Digitalt manuskript

110

Tags
Båltale

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/andreas-sahlholdts-baltale-2025>

115

120

125

130

135

140

145